

umuligt for Masser af Mennesker at være Medlemmer af en Sygekasse. Jeg tror, at det ærede Medlem i høj Grad overdriver, naar han fremsætter en saadan Paastand. Jeg maa gøre opmærksom paa, at paa Landet kan man blive Medlem af en anerkendt Sygekasse, naar man betaler 2, højst 3 Øre om Dagen, og der skal ingen faa mig til at tro, at den store Masse af den arbejdende Befolkning paa Landet ikke er i Stand til at udrede dette Bidrag. Socialdemokraterne vide meget vel, at Arbejderne kunne i alt Fald overkomme, og de skulle overkomme, at indbetale deres Kontingent til de socialdemokratiske Fagforeninger, der er der ingen Klage over, at de ere for daarligt og uheldigt stillede. Men naar der er Tale om at yde et saa lille Bidrag som 2 eller 3 Øre daglig til en Sygekasse, hyler man op og siger, at det er umuligt at stille et saadant Krav til den arbejdende Befolkning. Nej, det er det ikke, det Krav er ikke større, end at det kan opfyldes, og det viser ogsaa den store Tilgang, som Sygekasserne faa, og det ikke mindst fra de mindst velstillede Klasser af Samfundet.

I København er Forholdet noget anderledes, thi der har man, som allerede anført, indrettet en hel Del Sygekasser paa de Vilkaar, at man skal have meget høje Dagpenge i Sygdomstilfælde, og vil man have meget høje Dagpenge i Sygdomstilfælde, maa man selvfølgelig stille større og større Fordringer til Kontingentet. Jeg har ogsaa en Fornemmelse af, at man her i København er gaaet videre, end man skulde, med Hensyn til at optage Medlemmer i de statsanerkendte Sygekasser. Jeg tror, der er adskillige Medlemmer i Sygekasserne, som egentlig staa udenfor den Ramme, Sygekasseloven tænkte paa, da man vedtog den. Og naar Forholdet er saaledes, forekommer det mig, at det er en Opgave for Socialdemokraterne at gøre disse Sygekasser mere demokratiske. Det er hovedsagelig de organiserede Fagarbejdere, der ere Ledere og Styrere af Sygekasserne her i Byen, og synes det ærede Medlem, at de stille for store Fordringer og gøre det vanskeligere og vanskeligere for de mindre heldigt stillede Arbejdere at blive Medlemmer, saa siger jeg til Socialdemokraterne: Reformeer dette Forhold, det kunne De gøre uden Lov, det kunne De udføre ved at gøre Deres Meningsfæller, de organiserede Arbejdere, begribeligt, at Sygekasserne snarere ere blevne aristokratiske end demokratiske

i hele deres Anlæg og Organisation her i København.

Det, som i Dag særlig har interesseret mig, var at høre, hvorledes den højtærede Indenrigsminister vilde stille sig til denne Sag. Det ærede Medlem fra Odder (Hege-lund-Lange) forstod ikke rigtig Ministeren. Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg forstaar ham meget godt. Ministerens Standpunkt var det, at han i det mindste skulde være velvillig og hensynfuld i Formen, og det ligger ikke alene i den ærede Ministers elskværdige Karakter, men han skylder Hensynet til den nuværende Situation at optræde saadan. Naar Socialdemokraterne komme med et Forslag, kræver Situationen, at selv om Ministeren ikke billiger dets Indhold, stiller han sig velvillig og elskværdig overfor det, medens han dog forbeholder sig paa lempeligste Maade at angribe det i Realiteten. Og i denne Henseende glæder det mig, at da den ærede Minister kom til Realiteten, stod han paa det gamle Standpunkt, saa var han moderat, saa var han snarere konservativ, end han var radikal, og det kan jeg kun være den ærede Minister taknemmelig for. Den ærede Minister sagde os, at han ofte har beskæftiget sig med de Perioder i vor politiske Historie, hvor der var Forlig i Luften; saadanne Perioder resulterede altid i en Række af Love, og i Regelen var det Love, som Ministeren ikke sympatiserede med. Han gjorde dog en Undtagelse, og det takker jeg ham for, da jeg har været med til at gennemføre den nugældende Sygekasselov. Sygekasseloven har han hidtil undtaget fra sin angribende Kritik, og han viste ogsaa i Dag denne sin gamle Kærlighed til Sygekasseloven. Til Trods for, at denne Lov er tilvejebragt af Mænd, som den ærede Minister ikke er saa heldig at sympatisere med, vilde han ikke omkalfatre denne Lov. Han sagde: Nej, et Baghus til denne Fagadebygning, som Ordføreren tog Ordet for, vil jeg ikke være med til at bygge. Den ærede Minister er moderat og konservativ i dette Forhold, han vil nok bygge Sidefløje til Bygningen, og det har jeg ikke noget imod. En Lov, som er saa gammel som Sygekasseloven, kan godt nu trænge til Tilføjelser paa adskillige Steder, deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), og det er derfor ogsaa den Vej, vi skulle gaa.

Der er her enkelte Spørgsmaal, vi skulle tage op til Revision, og jeg har ogsaa været betænkt derpaa. Jeg stiller mig